

Chương 217: Cuộc Họp Ủy Ban Kỷ Luật (1) - Tội Trạng

(Số từ: 4707)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

23:26 PM 01/05/2023

“Hừm. Cậu đang ngủ à?”

*Ấn ấn

“Ugh...”

“Reinhardt, dậy đi.”

Ai đó đã đánh thức tôi dậy khỏi giấc ngủ do ma pháp gây ra.

Vì tôi đã bị buộc phải ngủ ngay từ đầu, nên tôi nhanh chóng tỉnh lại.

“Urg... Uhm. Hừm. Bertus?”

Chính Bertus đã đánh thức tôi dậy. Sau sự cố đó, Charlotte thường đến gặp tôi, hỏi thăm tôi có ổn không và căn nhắc tôi một chút rồi cô ấy sẽ về, tuy nhiên, trước đó Bertus chưa từng đến thăm.

“Tôi xin lỗi vì đã đánh thức cậu dậy. Tôi không có nhiều thời gian như vậy.”

Tôi nhìn ra ngoài cửa sổ để lưu ý rằng trời vẫn còn đêm. Ngày dường như đã trôi qua. Bertus xin lỗi, nhưng anh ấy trông không có vẻ gì là hối lỗi cho lắm.

Anh ngồi trên chiếc ghế đối diện với tôi, khoanh tay.

“Cậu có mắc một loại bệnh nào đó khiến bản thân không thể sống nếu không làm những việc này hàng năm không?”

“Đó không thực sự là...”

Có lẽ là do những thử thách đã cho tôi điểm khi tôi chiến đấu.

Tất nhiên, tôi không thể nói bất cứ điều gì trước lời mắng mỏ của Bertus vì chính tôi vẫn là người quyết định làm điều đó. Có vẻ như Bertus đã cố gắng đến thăm tôi để xem tôi thế nào, nhưng không thể thu xếp thời gian vì lý do này hay lý do khác.

“Về việc kinh doanh lần trước... tôi đã có giấy phép.”

"Ồ vậy ư?"

“Tôi định giao nó cho cậu, nhưng nhìn vào tình hình hiện tại của cậu, tôi không nghĩ cậu có đủ khả năng để giải quyết nó... Đặc biệt là với cuộc họp của ủy ban kỷ luật sắp diễn ra.”

"...Có lẽ vậy."

“Tôi có nên gửi giấy phép cho băng đảng không?”

"Sẽ tốt thôi."

Dù sao thì tôi cũng chỉ đóng vai đó thôi, những người làm công việc cụ thể là các thành viên băng

đảng. Vì vậy, ngay cả khi tôi ở xa, tôi cũng không thể làm gì được. Tôi không thể làm gì ngay từ đầu, ngoài việc yêu cầu đầu tư và những thứ tương tự. Với sự giúp đỡ của Bertus, vấn đề kinh doanh mới của Rotary sẽ diễn ra suôn sẻ. Tôi sẽ phải trả cho anh ta 10%, nhưng đó vẫn là số tiền mà chúng tôi có thể trả được.

Chỉ 10% thu nhập của chúng tôi thậm chí không thể gọi là lỗ.

Nó là những điều kiện khá tốt.

Nó có thể được coi là một doanh nghiệp trong đó Bertus nắm giữ một cổ phiếu trị giá 10% thu nhập của chúng tôi, vì vậy nó có thể tạo ấn tượng rằng Hoàng tử đã tham gia vào doanh nghiệp.

Trong trường hợp đó, sẽ không có bất kỳ kẻ ngu ngốc nào can thiệp vào công việc kinh doanh của chúng tôi, cố gắng nuốt chửng chúng tôi hoặc cố gắng giảm giá. Người ta có thể gặp rất nhiều rắc rối nếu can thiệp vào công việc kinh doanh của Hoàng tử.

Tôi không chắc liệu Bertus có biết điều đó không khi anh ta yêu cầu tôi trả cho mình 10%, nhưng tôi thực sự sẽ trả cho anh ta một số tiền nhất định, ngay cả khi anh ta không yêu cầu.

Có phải Bertus đến đây chỉ để nói về công việc kinh doanh mới không?

Tuy nhiên, Bertus vẫn chưa rời đi.

“Cậu còn điều gì muốn nói với tôi không?”

"KHÔNG?"

Có vẻ như Bertus không còn gì muốn nói nữa, nhưng anh ấy chỉ ngồi yên tại chỗ.

Bertus không có ý hành động như một y tá hay gì đó, phải không? Điều đó sẽ cho tôi nổi da gà. Bertus chỉ nhìn tôi với nụ cười nham hiểm trên môi.

"Cậu nên có một cái gì đó để nói với tôi."

"...Ah ."

Trong khi Bertus không có gì để nói với tôi, tôi nên có điều gì đó để nói với anh ấy.

Tôi biết điều đó có nghĩa là gì.

“Về senpai đó?”

Lẽ ra tôi nên tự hỏi thành viên Hoàng tộc mà tôi đã chiến đấu, Oscar de Gardias, là ai.

“Cậu không tò mò à?”

“Chà, tôi đoán là tôi nên tò mò... Tôi không biết.”

Tôi khá chắc chắn rằng cuối cùng mình đã không chạm nhầm người. Tôi đi đến kết luận đó vì những gì Oscar de Gardias nói với tôi khi chúng tôi chiến đấu.

Anh ta là một người hoàn toàn không liên quan đến việc kế vị ngai vàng. Chỉ có hai người, Bertus và Charlotte, xếp hàng tiếp theo.

Phần còn lại của Hoàng tộc, khi họ vẫn còn là Hoàng tộc, đã ở rất xa ngai vàng.

Những người ở xa bất cứ điều gì liên quan đến việc kế vị được đặc quyền nhưng cũng ở những vị trí rất không ổn định. Những thành viên trong đó luôn là đối tượng bị thanh trừng vì họ có thể bị lợi dụng làm vật hy sinh cho những cuộc đảo chính bất ngờ.

Tất nhiên, những điều như vậy sẽ không xảy ra trong tình huống mà Quyền lực Hoàng gia rất mạnh.

Tuy nhiên, trong khi các thành viên của Hoàng tộc có thể tận hưởng sự xa hoa, cuộc sống của họ khá rẻ.

Và vì Oscar dường như hoàn toàn vỡ mộng và chán ghét cuộc sống của mình, nên anh ấy sẽ không còn là một thành viên quan trọng của Hoàng tộc nữa.

“Có vẻ như cậu đã biết ý chính của nó rồi.”

Tôi không muốn hỏi về anh ta.

Có vẻ như Bertus đã hiểu rằng tôi đã phần nào hiểu được vị trí của Oscar de Gardias.

“Một số người thà sinh ra làm kẻ ăn xin.”

Mặc dù họ là một phần của Hoàng tộc, nhưng họ khá ghen tị với những người sinh ra là kẻ ăn xin.

Oscar de Gardias dường như là một người như vậy. Oscar đã giữ thứ hạng nào trong Hoàng tộc? Cả Bertus và Charlotte đều không nói gì về việc tôi đánh nhau với người của Hoàng tộc khi họ phát hiện ra rắc rối mà tôi đã gây ra.

“Nếu chúng tôi muốn nó trở thành một vấn đề, chúng tôi có thể khiến điều đó xảy ra, nhưng cậu chỉ cần biết rằng điều đó sẽ không xảy ra.”

“...Cảm ơn.”

“Cậu không có gì phải cảm ơn tôi cả. Sau tất cả, tôi sẽ không làm bất cứ điều gì đặc biệt.”

Điều gì đó có thể xảy ra nếu Bertus và Charlotte buộc tội tôi tấn công một thành viên của Hoàng tộc, nhưng cả hai đều không có ý định làm điều đó.

Không làm gì đã giúp tôi rồi.

Bertus không biết nhiều về Oscar.

Oscar bị ám ảnh bởi một thứ mà rõ ràng anh không thể có được. Nói chính xác, anh ta dường như phát điên với vị trí của mình ở rất xa, rất xa so với ngai vàng.

Có phải Bertus và Charlotte không biết về nỗi ám ảnh của mình?

Anh ấy sẽ chết nếu họ phát hiện ra?

Rốt cuộc, Oscar sẽ không thể làm được gì. Không, nếu Bertus kết thúc hành động trong khi giữ tôi

trong bóng tối, tôi không chắc rằng anh ấy sẽ không chết sau đó.

Oscar là một tên khốn, nhưng điều đó không có nghĩa là tôi nghĩ anh ta đáng chết.

—Vì vậy, tôi đã không nói với anh ấy những suy nghĩ của Oscar và những gì anh ấy đã nói với tôi.

Tuy nhiên, Bertus là người mở miệng trước.

“Reinhardt...”

"Vâng."

“Còn điều gì khác mà cậu muốn nói với tôi không?”

"...Ý cậu là gì?"

Bertus không còn việc gì với tôi nữa, nhưng anh ấy dường như nghĩ rằng tôi có nhiều chuyện với anh ấy hơn, nên hỏi tôi những câu như “Cậu không còn gì để nói à?”

"Có bất cứ điều gì anh trai thân yêu nhất của tôi nói với cậu?"

“ ... ”

—Oscar, Bertus và Charlotte...

—Những nhân vật mất hí.

Bertus, đỉnh cao của tất cả các nhân vật mất hí, hỏi tôi với nụ cười thân thiện vẫn còn trên môi. Tôi còn phải nói gì nữa về Oscar?

KHÔNG.

Anh ấy muốn biết liệu Oscar có nói gì với tôi không.

Có vẻ như Bertus đang hỏi tôi liệu Oscar có nói gì với tôi khi chúng tôi gặp nhau không. Trên thực tế, tôi đoán tôi nên xem xét những điều mà anh ấy không nói và bắt đầu từ đó.

Nhưng tốt, anh ấy đã nói với tôi rất nhiều bằng cách không nói nhiều.

Oscar de Garidas dường như mơ ước một cách tự phụ về ngai vàng. Tôi có nên nói điều đó với Bertus không?

“Mặc dù cậu có vẻ không thích, nhưng cậu lại cố gắng tránh những tình huống thực sự cực đoan một cách kỳ lạ. Cậu có vẻ là người sẽ áp dụng những biện pháp cực đoan, nhưng nghiêm túc mà nói thì không phải vậy.”

Bertus khoanh tay nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Cậu có vẻ không phải là người sẽ bảo vệ căn cứ của họ, nhưng cuối cùng, cậu làm được.”

Tôi không biết liệu Bertus có thất vọng về tôi hay không. Tuy nhiên, có vẻ lạ khi tôi giữ im lặng vì điều đó tiết lộ rằng điều gì đó có thể xảy ra với Oscar tùy thuộc vào những gì tôi nói. Mặc dù chúng tôi đã chiến đấu, tôi vẫn cảm thấy tồi tệ nếu có chuyện gì xảy ra với Oscar.

“Chỉ là... anh ấy có vẻ hơi ghen tị với những thứ mà cậu được sinh ra.”

Cuối cùng, Bertus đã hỏi tôi như vậy trong khi biết rõ sự ghen tị của Oscar, vì vậy tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc nói cho anh ấy biết ấn tượng mà anh chàng đó mang lại cho tôi. Bertus nghe rồi cười với tôi.

“Đúng như tôi nghĩ, cậu không nói với tôi vì cậu nghĩ tôi sẽ làm gì đó sao?”

* * *

“...Tôi có nên nói là tôi không muốn gây thêm rắc rối nữa không? Cái gì...? Được rồi. Tôi không có gì để nói. Xin lỗi vì đã giấu cậu chuyện này.”

“Tôi không nghĩ rằng nhiều như vậy là xứng đáng với một lời xin lỗi...”

Bertus vẫn mỉm cười khi nghe lời xin lỗi của tôi.

“Reinhardt, cậu có muốn trở thành Hoàng đế không?”

“...Huh?”

Đó là loại nhảm nhí gì vậy?

Khi tôi đờ ra, Bertus hỏi lại tôi như thể không có chuyện gì xảy ra.

“Cậu muốn làm Hoàng đế?”

“...KHÔNG? Không có.”

“Tại sao không?”

“...Chà, bởi vì tôi nghĩ đó là một công việc khó khăn. Tôi cảm thấy như nó sẽ là một nỗi đau hơn là một điều gì đó tốt đẹp, và tôi rất ghét việc không thể làm bất cứ điều gì.”

Tôi không chỉ nói điều đó bởi vì tôi đang ở trước mặt Hoàng tử. Đó là ý kiến trung thực của tôi. Một gã giàu có hay Hoàng đế... Nếu tôi phải chọn giữa hai người đó, tôi thà là một gã giàu có nào đó. Quyền lực lớn đi kèm trách nhiệm lớn, và tôi ghét trách nhiệm nhất.

Ý tôi là, tôi đã cảm thấy như mình sắp nổ tung khi phải chịu trách nhiệm cho quá nhiều thứ kể từ khi tôi bước vào thế giới này. Hoàng đế? Tôi sẽ không làm điều đó, ngay cả khi cậu cho phép tôi.

Bertus gật đầu, biết rằng tôi đã trả lời trung thực.

"Vâng, đúng là vậy."

“Cậu đột nhiên hỏi tôi cái gì thế?”

Nếu phong tôi làm Hoàng đế, tôi sẽ không làm tốt lắm, mà chỉ làm âm ỉ lên, làm cho mọi thứ đổ bể.

“Nhưng nếu cậu muốn trở thành Hoàng đế thì sao?”

"...Huh?"

“Cụ thể hơn, nếu trước mặt tôi nói rằng cậu muốn trở thành Hoàng đế, cậu nghĩ tôi sẽ nghĩ như thế nào?”

“...Rằng tôi bị điên.”

"Tôi đoán vậy."

Bertus toét miệng cười. Ồ, tôi có thể thấy mắt anh ấy từ từ mở ra.

Chỉ nhìn thôi đã khiến tôi cảm thấy hơi cay đắng trong lòng.

"Cậu không thể trở thành Hoàng đế."

Mặc dù lời nói của Bertus hoàn toàn tự nhiên, nhưng chúng có âm hưởng sâu sắc đối với họ.

Tôi cảm thấy như tôi biết những gì Bertus sẽ nói.

"Ý tôi là, dù Oscar có nghĩ gì đi chăng nữa, tôi cũng không quan tâm lắm. Tôi chỉ nghĩ 'Có chuyện gì với anh ấy vậy?' và đó sẽ là kết thúc của nó."

Tôi sẽ không thể trở thành Hoàng đế. Việc tôi có thể thêm muốn vị trí đó không thực sự khiến Bertus tức giận.

Oscar de Gardias sẽ không bao giờ có thể trở thành Hoàng đế, vì vậy bản thân lòng tham của anh ta không làm mất lòng Bertus.

Có điều Bertus đã từng nói với tôi.

-Cậu biết gì về lớp kiến? Ăn xin, thường dân, quý tộc, Hoàng tử, Công tước, Bá tước, Nam tước. Tại sao tôi lại quan tâm đến điều đó?

Bertus đã nói rằng tất cả họ đều trông giống nhau bên dưới anh ấy.

—Oscar de Gardias là một con kiến.

Anh ta chỉ là một con kiến ảo tưởng mơ ước trở thành Hoàng đế.

Ngay cả khi tôi là người nói điều đó, thì cuối cùng nó cũng không tạo ra nhiều khác biệt với anh ấy.

Tôi không nên giấu nó. Tôi chỉ làm cho ấn tượng của anh ấy về tôi xấu đi mà thôi.

“Anh ta có thể trở nên nguy hiểm.”

Tuy nhiên, Bertus chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ như thể anh ấy không quan tâm lắm đến hành động của tôi.

“Có một số người sẽ cố gắng phá hủy thứ gì đó nếu họ không có được nó.”

Bertus làm bầm bẳng một giọng có vẻ xa lạ với tôi. Dù sao thì, có vẻ như tôi sẽ không bị trừng phạt vì đã nhúng tay vào một thành viên của Hoàng tộc.

Tất nhiên, tôi sẽ phải trả giá vì đã phá vỡ các quy tắc của Temple.

* * *

Nếu tôi biết rằng hậu quả của việc cưỡng bức sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] sẽ nghiêm trọng như vậy, tôi sẽ không bao giờ làm điều đó. Cảm giác thời gian trôi qua còn khủng khiếp hơn cả nỗi đau.

Đó có phải là cái mà người ta gọi là 'Catobophobia' không?

Tôi phát điên lên vì không thể tập thể dục! Tôi thực sự đang lãng phí thời gian đến mức tôi cảm thấy tất cả những gì mình đã tích lũy đều biến mất, vì vậy sự thiếu kiên nhẫn của tôi ngày càng lớn hơn sau mỗi giây trôi qua.

Tôi phải cố gắng, nhưng vấn đề cấp bách hơn là, khi thời gian trôi qua, sự khởi đầu của Cuộc khủng hoảng Cánh cổng đang đến gần, vì vậy tôi không thể chỉ ngồi yên.

Tất nhiên, cơ thể tôi đang dần hồi phục đến mức chân tôi không còn đau nữa và tôi có thể di chuyển, mặc dù phải dùng nạng.

Vì vậy, ngay cả khi tôi không thể tập thể dục hay huấn luyện, tôi vẫn có thể đến lớp. Tôi đã quen với nỗi đau đó, vì vậy tôi có thể chịu đựng được.

“Hiện tại, chúng ta sẽ tiến hành một cuộc họp của ủy ban kỷ luật về vấn đề đấu tay đôi trái phép giữa Orbis và Royal Class.”

Tất nhiên, nơi đầu tiên tôi phải đến là cuộc họp của ban kỷ luật, không phải lớp học.

* * *

Có một nhiệm vụ.

Nó trông giống như một nỗi đau thực sự là tốt.

Tôi không biết khi nào nó đã xuất hiện.

Không, à, trước đây tôi có một nhiệm vụ khi đấu tay đôi với Art de Gritis, nhưng không có nhiệm vụ

nào như vậy xuất hiện ngay cả sau khi tôi đấu hai trận đấu tay đôi. Tuy nhiên, tôi đã kiếm được 1000 điểm thành tích.

[Nhiệm vụ xuất hiện – Cuộc họp của Ủy ban kỷ luật]

Không, nhưng tại sao những loại nhiệm vụ đó đột nhiên xuất hiện?

[Mô tả: Sau nhiều lần gây rắc rối, cuối cùng bạn cũng bị ủy ban kỷ luật triệu tập. Phần thưởng có thể khác nhau tùy thuộc vào hình phạt bạn nhận được.]

[Không bị phạt – 0 điểm]

[Công việc tình nguyện trong khuôn viên trường – 10 điểm mỗi ngày]

[Đình chỉ có thời hạn – 20 điểm mỗi ngày]

[Đình chỉ vô thời hạn – 40 điểm mỗi ngày]

[Trục xuất – 5000 điểm]

Thực sự, tại sao tên khốn đó lại làm thế với tôi?
Nó không nên là cách khác xung quanh? Tại sao
tên khốn đó muốn cho tôi nhiều điểm hơn để trừng
phạt khắc nghiệt hơn?

Có phải hẳn bảo tôi bắt đầu đánh nhau trong đó
và bị đuổi học không? Tên khốn đó chỉ muốn tôi
hóa trang và hành động như một kẻ điên.

Tôi không biết mình sẽ cảm thấy thế nào về tất cả
những điều đó trong học kỳ đầu tiên của mình,
nhưng tôi không muốn bị đuổi học sau khi đã học
đến thời điểm đó!

* * *

Nơi tổ chức cuộc họp của ủy ban kỷ luật không
phải ở Royal Class hay Orbis Class, mà là ở tổng
hành dinh của Temple.

Mỗi trường ở Temple có một giảng viên cấp điều
hành, bao gồm cả hiệu trưởng, và trụ sở chính là
nơi đặt trụ sở của các giảng viên quản lý toàn bộ
Temple. Tất nhiên, thẩm quyền của họ vượt xa
những giáo viên đơn giản, và họ thực sự không
liên quan gì đến giáo dục hay bất cứ điều gì.

Ludwig mới chỉ đến đó một lần.

Sau khi anh ta trở thành chủ nhân của Alsbringer,
họ đã tổ chức một cuộc họp rất dài về việc liệu
anh ta có được phép mang nó hay không.

Họ đã có một cuộc tranh luận dài về việc liệu họ có công nhận Ludwig là chủ nhân hợp pháp của Thánh Kiếm hay không. Và cuối cùng, họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc thừa nhận rằng Ludwig là chủ sở hữu của Alsbringer.

Ludwig đã không ở đó để chịu hình phạt như tôi.

Vì vậy, những người đó không thực sự quan trọng về tính cách, nhưng ở Temple, họ là những giảng viên rất quan trọng, những người tập trung ở đó và lo việc quản lý của Temple đến mức đầu họ có thể nổ tung.

Lilka Aaron và Oscar de Gardias đều ngồi cạnh tôi ở giữa.

Mặc dù tôi đã thua, nhưng tôi không thực sự bị Oscar đánh bại, vì vậy đó không thể được coi là chiến thắng của anh ấy.

—Vậy đó là lý do tại sao biểu hiện của anh ấy trông không được tốt cho lắm.

Lilka Aaron vốn là một người khá lạnh lùng nên cô ấy thậm chí còn không thèm nhìn tôi.

Tuy nhiên, cô cứ cau mày vì có vẻ như cảm thấy không thoải mái với tư thế ngồi.

Cô ấy có đau không? Lẽ ra Lilka đã hồi phục sau những vết thương mà tôi đã gây ra cho cô ấy rồi chứ?

Tôi tự hỏi liệu lúc đó cô ấy có tâm trạng không tốt không.

Xung quanh một chiếc bàn tròn dài, các giáo viên của Royal Class đang ngồi bên phải, những người mà tôi cho là giáo viên của Orbis Class ngồi bên trái, và ba giảng viên của trụ sở chung đang ngồi đối diện với chúng tôi.

Ngay khi tôi thấy sự thù địch của các giáo viên Orbis Class đối với các giáo viên của Royal Class, rõ ràng là vấn đề không chỉ nằm ở sinh viên.

Tôi không thể nhìn thấy bất kỳ cảm xúc đặc biệt nào trên khuôn mặt của các giáo viên Royal Class, bao gồm cả ông Epinhauser và giáo viên chủ nhiệm của Class B, ông Mustrang. Điều duy nhất mà ông Mustang làm là nhìn tôi và thử xem tôi có ổn không.

Tuy nhiên, các biểu hiện trên các giáo viên Orbis Class thực sự phun ra sự thù địch.

Ngay cả các giáo viên cũng có mặt cảm.

Nó khiến tôi phát điên.

Và các giảng viên của tổng hành dinh...

Tôi có thể thấy một bảng tên ghi 'Phó hiệu trưởng Temple Assyria Walken' trước mặt một người đàn ông có vẻ ngoài già nua.

Phó hiệu trưởng sẽ là người có thứ hạng cao thứ hai trong số tất cả các giảng viên của Temple.

Vì đã có những hành động bạo lực giữa Orbis và Royal Class, hai ngôi trường do Temple quản lý đặc biệt, số hai của Temple thậm chí còn xuất hiện, mặc dù đó chỉ là cuộc chiến giữa một số sinh viên.

Một trong những đối tượng quan trọng nhất của Đế chế, số hai của Temple.

Anh chàng đó sẽ được đối xử như một người có cấp bậc cao hơn nhiều so với hầu hết các quý tộc vĩ đại.

Nếu đó chỉ là vấn đề nội bộ, họ sẽ chỉ giải quyết nó trong lớp tương ứng, nhưng đó là xung đột giữa hai lớp đặc biệt khác nhau.

—Và họ là những trường đặc biệt, nên ban kỷ luật cũng phải đặc biệt như vậy.

Phó hiệu trưởng lớn tuổi, Assyria Walken, lặng lẽ nói.

“Các chi tiết và hoàn cảnh của vụ án đã được báo cáo cho tôi, vì vậy chúng ta sẽ để nó ở đó và tiếp tục.”

Các giáo viên đã điều tra riêng từng người trong số ba chúng tôi, vì vậy họ không có ý định lặp lại điều đó một lần nữa.

Ông ấy đọc to một số văn bản trên một mảnh giấy.

“Đầu tiên, Orbis Class, Năm nhất, A-5, Lilka Aaron.”

“Sinh viên này đã liên tục sử dụng bạo lực cả trong và ngoài lớp học đối với Royal Class, Năm nhất A-9, Erich de Lafaeri bất cứ khi nào họ có bài giảng về kiếm thuật. Hơn nữa, đã tham gia vào một cuộc đấu tay đôi trái phép với Royal Class, Năm nhất A-11, Reinhardt, người đã tìm đến để trả đũa, và cô ấy đã bị đánh bại. Kết quả của cuộc đấu tay đôi, cô ấy bị thương kéo dài đến vỡ nội tạng.”

—Vỡ nội tạng...

Tôi đã đánh cô ấy đủ mạnh để khiến cô ấy bất tỉnh, mặc dù cô ấy vẫn an toàn nhờ có linh mục đến gọi.

Tôi đã làm điều đó với suy nghĩ rằng sẽ không có vấn đề gì lớn xảy ra sau đó, nhưng tôi vẫn cảm thấy khó chịu khi nghe tin cô ấy bị vỡ nội tạng.

“Tiếp theo, Royal Class, Năm nhất A-11, Reinhardt.”

“Sinh viên quyết định trực tiếp đến ký túc xá của Orbis Class và áp dụng các biện pháp trừng phạt riêng đối với những điều đã nói ở trên thay cho Erich de Lafaeri, như đã nêu trước đó, mà không

cố gắng sử dụng quy trình được khuyến nghị là báo cáo sự việc với giáo viên. Trong quá trình này, với sự hợp tác của Orbis Class, Năm tư A-1, Oscar de Gardias, cậu đã tham gia vào một cuộc đấu tay đôi trái phép. Sau đó, sau khi làm Lika Aaron bị thương, cậu ta cũng yêu cầu một cuộc đấu tay đôi với Oscar de Garidas, người đã tổ chức cuộc đấu tay đôi trước đó. Kết quả là, cậu ta bất tỉnh do sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Tuy nhiên, ngoài sức mạnh đó, cậu ta còn sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình để chống lại cả hai đối thủ của mình. Cậu ta nên là nguyên nhân của tất cả những điều này. Nguyên nhân của mọi chuyện..."

Tôi sẽ không thực sự bị đuổi học, phải không?

"Tiếp theo, Orbis Class, Năm tư A-1, Oscar de Gardias."

"Sinh viên này chấp nhận tổ chức một cuộc đấu tay đôi giữa các sinh viên và tham gia với tư cách là người tổ chức mà không báo cáo với giáo viên hoặc có người đi cùng. Trong quá trình này, vết thương của Lika Aaron không được xử lý ngay lập tức. Cậu ta cũng chấp nhận chiến đấu với một người của kouhai năm nhất. Trong quá trình đấu

tay đôi đó, sinh viên năm tư, người đáng lẽ phải chịu trách nhiệm cho sự an toàn của họ, đã tự mình chiến đấu với sinh viên kia và thậm chí còn sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] trong trận đấu đó.”

Oscar de Gardias cũng đã gây ra rất nhiều rắc rối. Mặc dù việc sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của tôi cũng khá rắc rối, nhưng việc sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] trong một cuộc đấu tay đôi chắc chắn là vấn đề tương đương hoặc thậm chí còn khó hơn.

Ngay cả việc anh ta, một senpai, chấp nhận những lời khiêu khích của kouhai, càng làm tăng thêm tội ác của anh ta.

Người có lỗi thấp nhất là người thực sự là nguyên nhân sâu xa của vụ việc đó, Lilka Aaron, người đã chấp nhận đánh nhau với tôi và thua cuộc, và người có lỗi lớn nhất có lẽ là Oscar de Gardias hoặc tôi, người trực tiếp đã đến Orbis Class với ý định chiến đấu. Nó có thể là một trong hai chúng tôi, tôi không biết.

"Tất cả có bất kỳ phản đối nào không?"

“”“Không, thưa ngài.”””

Không ai trong chúng tôi có bất cứ điều gì để thêm hoặc bớt vào báo cáo. Chúng chỉ là sự thật, thế thôi.

Tôi đã nói rằng tôi sẽ không bị trục xuất. Hình phạt nào tôi có thể nhận được, tôi chỉ muốn cuộc họp kỷ luật kết thúc sớm.

Toàn thân tôi đau nhức vì tôi vẫn chưa hồi phục hoàn toàn. Tôi muốn nằm xuống và ngủ.

Tôi sẽ không nói bất cứ điều gì đặc biệt trong quá trình của cuộc họp.

Rõ ràng là sẽ không giúp ích gì cho trường hợp của tôi nếu tôi mở miệng ngay bây giờ.

Đó cũng là vì một điều mà ông Epinhauser đã nói với tôi—rằng tính khí bản thủ của tôi cuối cùng sẽ giết chết tôi, vì vậy tôi nên học cách đóng cái bẫy của mình lại.

Tôi không thể nói bất cứ điều gì với điều đó.

Thật tự nhiên khi nghĩ rằng bất cứ điều gì gã gây ra toàn bộ sự việc nói ra đều sẽ gây bất lợi. Ngoài ra, biết tính cách của tôi, ông ấy nghi ngờ tôi sẽ có điều gì tốt để nói.

Tôi định ngậm miệng lại.

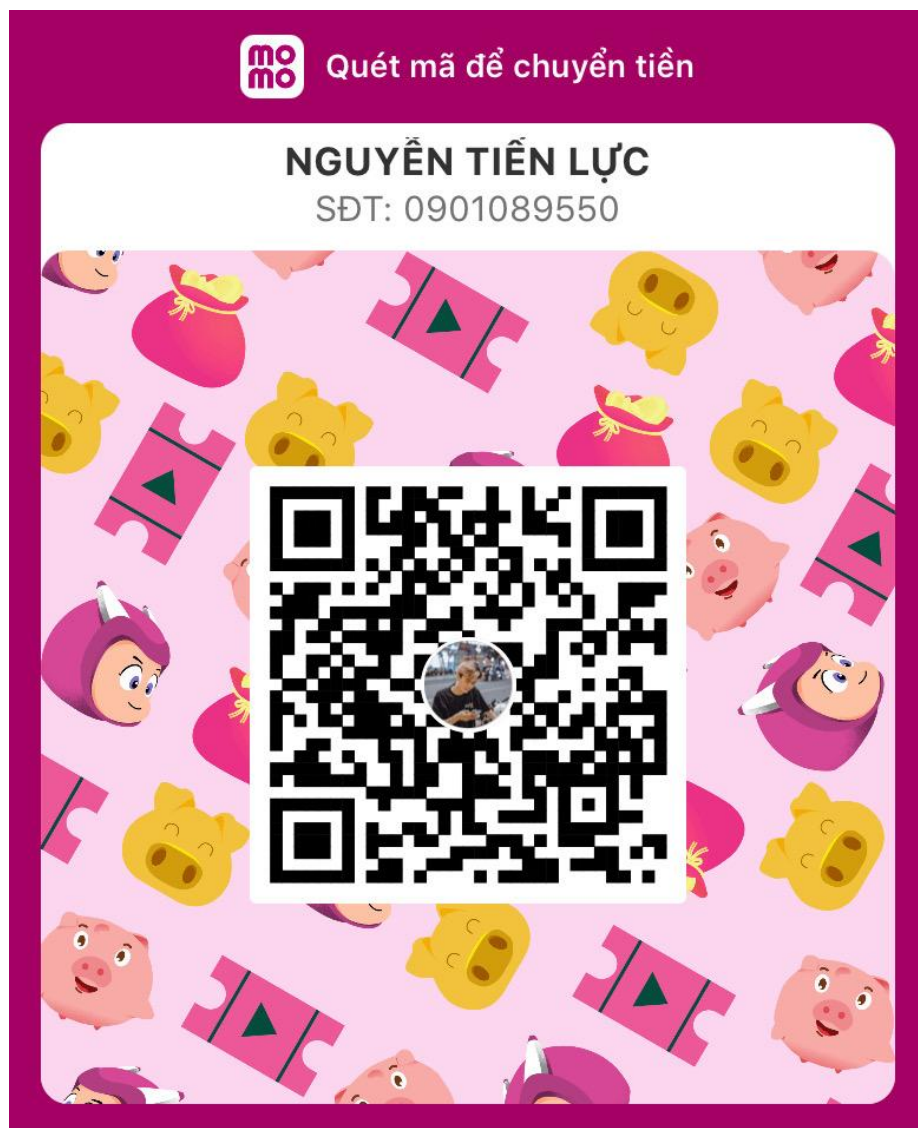
“Vậy bây giờ chúng ta sẽ thảo luận về mức độ trừng phạt của họ kể từ thời điểm này.”

Sau khi ông ấy kết thúc câu nói của mình, một trong những giáo viên của Orbis Class đã giơ tay.

“Tôi là giáo viên của Orbis Class, Năm nhất, Class A, Jaden. Tôi đề nghị rằng 'Reinhardt của Royal Class', người có tội lớn nhất trong vụ án này, nên bị trục xuất.”

Sự phát triển điểm số cao xuất hiện ngay từ đầu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading